

[Duetoff]

lægning. Så vidt jeg husker, er EF-braklægnin- gen også både gul og grøn, men det kan vi ven- de tilbage til i andre sammenhænge.

Det, der kaldte mig herop, var atomkraftbe- mærkningen. Det er da rigtigt, at der i Tjerno- byl og andre steder har været problemer med atomkraften. Men det, vi har at vælge imellem, er på den ene side en energikilde som atom- kraften, som, hvis det går galt, går rigtig galt. Men hvis man gør det, som man har gjort ved Barsebäck, så er det usandsynligt, at noget kun- ne ske. På den anden side har vi de andre brændsler, hvorom vi med 100 pct.s sikkerhed ved, at for hver dag vi bruger dem, er der større og større miljøproblemer.

Jeg tror på, at sikkerheden ved a-kraften, når man bygger den op, som man har gjort ved Bar- sebäck, er god nok til, at jeg hellere vil vælge det, end jeg vil vælge det, der 100 pct. sikkert er farligt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

I betragtning af, at hr. Duetoft startede med at anklage Socialdemokratiet for dobbeltmor- ral, synes jeg, han kom meget let om ved EF- problemerne i sit svar her.

Sagen er den, at braklægningsordningerne er sorte braklægningsordninger. Så er de blevet modificeret noget til noget grønt og noget gult også. Hvis hr. Duetoft havde hørt efter, så hav- de han hørt, at jeg sagde, at i det omfang det er grøn braklægning, så kan vi begynde at overve- je det, men hovedelementet i EF-braklægnings- ordninger er sort braklægning, og det er direkte skadeligt for miljøet, fordi nedslivningen er så meget større.

Margrete Auken (SF):

Også jeg vil slutte mig til koret af dem, der takker for debatten i dag. Jeg synes, det har væ- ret en god debat. Jeg synes, det er en god dags- orden, vi får vedtaget.

Miljøministerens svar, hvor hun dels gav en definition på vækst, som jeg følte var helt i overensstemmelse med det, som jeg prøvede at få sagt, dels sagde noget om afgiftsharmonise- ring, betyder, at der faktisk er tegn på, at vi kan komme videre.

Miljøministeren sagde om embedsmændene, at hvis ikke de var miljøbevidste, så ville de væ- re i et andet ministerium. Så vil jeg sige, at efter

at jeg har hørt trafikministerens tale, så vil jeg revidere alt, hvad jeg har sagt om Trafikmini- steriet, for så må det jo være derovre, der plud- selig er nogle embedsmænd, der måske har væ- ret på omskoling, eller hvad der kan være sket. I hvert fald tyder det på, at vi har fået miljøbe- vidste embedsmænd over hele feltet.

Så har jeg en lille bemærkning og en stor. Den lille bemærkning gælder det, som miljømi- nisteren sagde om den nordiske handlingsplan. Det, jeg klagede over, var, at det, vi vedtog i Helsingør, ikke gik ét skridt længere end det, der i forvejen var vedtaget internationalt. Det var jo det, diskussionen deroppe gik på. Så kan ministeren have ret i at sige: Jamen hvad skal vi andet end bare at komme så langt, vi kan en- keltvis, og så gå hen og stemme af med hinan- den? Men ambitionen i det nordiske samarbej- de var jo, at det skulle være drivende. Vi skulle komme længere i det, og det var derfor, der var så mange af os, der var så frygtelig skuffede over resultatet af den ekstraordinære session i Helsingør. Derfor var det måske forkert at næv- ne netop det nordiske plan som eksempel på, at tingene kom længere, for det gjorde de vitterlig ikke, hverken nationalt eller internationalt. Men lad nu det være.

Dernæst spørgsmålet om industrihandlings- planen. Vi har haft ikke bare en god debat, men også en morsom debat. Det er vi jo slet ikke for- vænt med. Det synes jeg er dejligt, og det skal vi takke for, men sagen er jo gruelig alvorlig. Hver gang der kommer konkrete tal på de mål, vi indtil videre har stillet op, er de jo alt for bes- kedne i forhold til den smertetærskel – for at bruge det udtryk – naturen er på mange steder. Det ved miljøministeren selvfølgelig udmærket godt.

Vi skal have nogle NO_x-reduktioner, som er af et helt andet omfang end dem, der i øjeblik- ket er målsat. Vi står med store døde havområ- der, vi står med så kolossale problemer, at de mål, som indtil videre er sat, er for beskedne. Det ved jeg godt at miljøministeren ved, og så vil hun gå op og sige til mig: Jamen vi kan ikke komme meget længere nu. Det vil jeg i og for sig give hende ret i, men det var på den bag- grund, at vi fra SF's side sagde: Kan vi ikke få dette udmøntet lidt mere i planen?

Selve ideen om renere teknologi har vi hele tiden hilst velkommen. Det har vi sagt i lang tid, og det er ikke for at sige, at vi kom først, for det